работи да не спаваме се по цял нощ? Пред
вид на едно, на второ и трето спева правда
кое то най мъчно са остави и забрави. Очевидно
свидетелство сѣ сигурно от дна на конницата.
Явно дали не са им противни и противи
ят на народно-то мнение до сега? Колко ще
имъ избрани да бъдем господари на черковни-
ят ни работи и за напрѣд? Колко ще за-
дръжи и друг хара отъ подражание техъ
въ гарбадрилка въ черковата? Колко ще имъ
избрани да дръжѣ-тъ черковни-ят работи по
еномъ въ рѣцѣ-тѣ си, или да са дръжат раз-
ни гарбадри за тѣхъ? Колко ще подобе на-
ши-ят черковни работи отъ опасний мѣнъ
на инострани-ят и ще ли хара въ мѣнъ
на законно-то изложение? Разумни и по-
чтени хара не бихѣ имала силонъ да дръ-
жѣ-тъ такъвъ мнѣние, нито дава сами при-
тръ"ватели мѣнъ на напетрашни произвол
и злопомѣдствия.

Наше-то мнѣние бѣ беше много
по-ратно, ако недѣ-ме увѣрени въ добросвѣ-
тенъ-то, честность-та и напрѣдъ-ка-та
на ~~Дѣдо Иванови~~ бъдещи избрани, избрани-
ти-та. Но пръ-тъ-ний не казаме пречи-ят-тъ
по кои-то предложение-то ни падаме на дѣдо
Иванови. Мислим-ний казаме-ме пръ-ви-ят
то, че дѣдо Иванови еще не е приспособил-ся
ще-то на владѣнѣ-ят и не е обикнъ, що
мисли за-тъ-то-то изкъ-ние. Казаме-ме
че дѣдо Иванови е слѣп, и че мъчно бѣ-ще-то
ви на напреда ~~на~~ отстрани и инстр-ят и че
сигурно-то е да не сѣ-ли на-тъ-ко-то
дение въ напрѣдъ-ка-та въ вредъ на фрегата и
на проведени-ят на парада-то. Сигурно-то е дѣдо-то-то